

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi
od 1. Lipca do 30. Września 1864.

dla miejscowych . . . . . 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową . . . . . 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera Kancelaryj Główna Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. czerwea.

Rezultat sobotniego posiedzenia konferencyi przedstawia się teraz wyraźniej nieco. Zdania dziennika *Observer*, że dzieło pokoju postąpiło na tem posiedzeniu, zdaje się być na teraz przynajmniej o tyle usprawiedliwionem, że na posiedzeniu z 18. b. m. postąpiły układy dalej, niż na którymkolwiek z poprzednich posiedzeń. Ze wszystkich też stron potwierdza się, że strony wojujące przyjęły do zreferowania propozycyę Anglii, ażeby kwestya graniczna oddaną została pod sąd rozjemczy.

Tak donosi *Frankf. Jour.* z 20. b. m. na podstawie telegramu z Londynu, że Anglia na sobotnim posiedzeniu konferencyi proponowała co do linii granicznej wyrok polubowny pod tym warunkiem jednak, ażeby linia ta znajdowała się pomiędzy żadaną ze strony niemieckiej linią Apenrade-Tondern. a linią Szlei, i mówią, że hrabia Rechberg ma popierać w Karlsbadzie te propozycyę angielską.

Na posiedzeniu angielskiej izby niższej z 20go b. m. była znowu przedmiotem obrad kwestya duńsko-niemiecka. Pan D'Israeli pytał: Czy prawda to, że Prusy groziły wydaniem listów korsarskich, jeźliby Duńczycy ponowili blokadę? Czy kroki nieprzyjacielskie rozpoczną się na nowo, gdy w niedzielę uplynie termin zawieszenia broni? I czy nakoniec rząd po zamknięciu konferencyi przedłoży zaraz jej protokoły? *Osborne* pragnął się dowiedzieć, co znaczyło oświadczenie lorda Russella, „że flota jest gotową do służby?” — a p. *Bright* pytał się, czy można się spodziewać utrzymania pokoju? Na to wszystko odpowiedział lord *Palmerston*: Gotowość floty do służby ma być w ogólności rozumianą, i nie odnosi się do żadnej specjalnej służby. Kroki nieprzyjacielskie rozpoczęłyby się w poniedziałek na nowo, jeźliby do tego czasu nie stanęła żadna ugoda. Przedłożenie protokołów nastąpi, jak będzie można, najprędzej. Rząd stara się ciągle o utrzymanie pokoju. Innych wyjaśnień odmówił lord *Palmerston*.

Natomiast zaczynają dzienniki angielskie przemawiać tonem nieco groźniejszym. *Times* z 21go b. m. zaleca sąd polubowny, a w razie odrzucenia jego ze strony Niemiec najprzód zerwanie z niemi stosunków dyplomatycznych; przeciwnie zaś *Morning Post* przemawia ciągle wprost za wojną.

Półurzędowy berliński korespondent powszechnej gazety augsburskiej powątpiewa o prawdziwości pogłoski, jakoby między Prusami, Austyą i Rosyą toczyły się układy, mające na celu wzajemną gwarancyę polskich posiadłości tych państw. „Już sama pewność — powiada rzeczony korespondent — z jaką wystąpiła ta wiadomość, musi obok przedwczesności jej ogłoszenia naprowadzać na domysł, że rozgłoszono umyślnie tę wieść, ażeby z wrażenia, jakie sprawi, wnioskować o istnieniu tej sprawy. Zresztą Rosyą byłaby najmniej skłonną układać się o taką gwarancyę, gdyż powstanie polskie jest tak kompletnie stłumione, a wycieńczenie klas posiadających w Polsce tak wielkie, że kwestya polska przez długie czasy niebędzie już zajmować opinii publicznej.”

Sprawa stowarzyszeń wyborczych we Francyi utrzymuje ciągle jeszcze umysł w znacznym zburzeniu. Skutkiem śledztwa wytoczonego przeciw członkom tych asocyaeyi nastąpiły już także rewizye domowe po departamentach, między innymi u deputowanego Magnin w Dyzonie. Adwokatów paryskich oburzyły wielce środki, użyte przeciw niektórym ich kolegom. Tamtejsza izba adwokatów odbyła posiedzenie, na którym uchwalono, ażeby prezes izby, pan Dufaure, zażądał wyjaśnień od jeneralnego prokuratora. Po oświadczeniach jednak pana Rouher w izbie mało to pomoże, i proces będzie niezawodnie przeprowadzony z całą surowością. Pan Herold, adwokat przy trybunale kasacyjnym, był już u sędziego śledczego. W biurze zawieszono niedawno na dwa miesiące dziennika *Progress de Lyon*, jako też u redaktora jego, pana Chaupin były również rewizye domowe, odnoszące się do sprawy stowarzyszeń wyborczych.

Monarchia Austriacka

Brody, 19. czerwea. (Wręczenie orderu. — Utrudnienia w handlu.) Wręczenie krzyża kawalerskiego orderu Franciszka

Józefa prezesowi naszej izby handlowej p. Meyerowi Kallir odbyło się bez wszelkiej uroczystości. Pan Kallir powiózł order do Złoczowa, gdzie mu tenże przypięty został przez przełożonego obwodu w obecności tylko najbliższych członków rodziny. Mimo tego akt ten nie przeszedł bez śladu, ponieważ p. Kallir, który własnej dobroczynności zawdzięcza swoją popularność, ofiarował przy tej sposobności 5000 złr. na cele dobroczynne, a mianowicie 2000 złr. na zbudowanie szkoły, 2000 złr. na pokrycie blachą dachu na szpitalu izraelickim, 500 złr. dla powszechnego szpitalu miejskiego, i nareszcie 500 złr. na sprawienie odzieży ubogim studentom. P. Kallir zaiste z upodobaniem może poglądać na życie swoje ozdobione tylu czynami dobroczynności. — Nasze stosunki handlowe z Rosyą ciągle jeszcze są utrudnione i niepojmujemy dla czego te utrudnienia szkodliwe dla handlu obu krajów nie są ostatecznie usunięte, chociaż już dawno okazały się niepotrzebne. Tak skóry można wywozić tylko pod warunkiem zapewnienia, że będą wysłane do Lipska lub Wiednia, a taniejsze c. ros. konsulaty muszą następnie poświadczyć, że tam rzeczywiście nadeszły, wywóz zaś do Galicyi jest całkiem wzbroniony. Nie mniejsze są także trudności w transportowaniu kos. Przy każdej przesyłce trzeba telegrafować o osobne pozwolenie co się nie obejdzie bez kosztów. Ten sposób postępowania datuje się z przeszłego roku, gdy bowiem w ówczesną chwilę lękano się wybuchu powstania, polecono kupcom nie przysyłać kos bez nadesłanego drogą telegraficzną doniesienia czy drogi są wolne. W takim stanie rzeczy gdy pozwolenia są niektórym kupcom odmawiane, inni korzystają z tego, i handel kosami staje się monopolem. Zaiste, wielki czas, uczynić handel wolnym i pousuwać wszystkie te przeszkody, które są uszczerbkiem dla ogółu, i tylko dla niektórych niezasłużoną korzyścią.

Kraków, 21. czerwea. (Korespondencye zmyślone.) *Krak. Ztg.* pisze: *Presse* z 19. b. m. podaje w numerze 168 pod datą 18. b. m. dwie z Krakowa jako „autentyczne“ do *Morning Post* nadesłane odezwy, z których jedna miała być pisana przez „szefa kancelaryi dyplomatycznej w Warszawie Tengoborskiego do pana Merkla prezydenta krakowskiej komisji zawiadowczej“, druga przez „pana ministra policyi barona Meesery do pana Merkla.“

Obidwie te odrzwy, datowane 2. i 12. maja 1864 są widocznie podrobione, i jako takie nie potrzebują poważnego zaprzeczenia.

Ktokolwiek czyta dzienniki przypomni sobie, że pan Tengoborski jeszcze zeszłego roku jednocześnie z ustąpieniem Wielkiego księcia Konstantego z posady namiestnika w Polsce, przestał być szefem kancelaryi dyplomatycznej w Warszawie. Bądź co bądź jest to fatalny lapsus całami, że właśnie pana Tengoborskiego, który się już dawno usunął, zrobiono pośrednikiem nderzającej i rozgąłzionej korespondencyi między warszawską kancelaryą dyplomatyczną, a szefem rządu w Krakowie, która to korespondencya nigdy miejsca nie miała.

Jeszcze niezgrabniejszym jest list pana ministra policyi barona Meesery z 12. maja 1864, który widocznie dla tego tak niedoleżnie skomponowany został, aby być dowodem uznanej przez odbiorcę prawdziwości pierwszego listu, i który na nowo wznowia zaprzeczoną już wieść o wysłaniu wyższego urzędnika ministerjum, dla zdania sprawy o stosunkach w Galicyi. Nie podlega wątpliwości, że autor obudwu tych zmyślonych odezwy znajduje się w obozie stronnictwa ruchu polskiego, które w skutek zaprowadzenia i konsekwentnego chociaż łagodnego wykonywania stanu obleżenia w Galicyi, widzi się scieżnionem w swoich bezsumiennych agitacyach. Dziwić się tylko należy, że dziennik austriacki, który przy każdej sposobności tak wiele zwykle mówi o swoim austriackim patriotyzmie nie wstydzii się nawet z „zastrzeżeniem“ zamieszczać w swoich kolumnach takie plagiaty mające jedynie na celu rzucić najniekzemniejsze podejrzenie na władze austriackie.

Wiedeń, 21. czerwea. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Prywatne korespondencye z Kissingen z 18. i 19. b. m. donoszą, co następuje: Dnia 18go b. m. zrana byli Ich Mość *Cesarz i Cesarzowa* znowu u źródła. Najjaśn. Pan raczył przyjmować przy tej sposobności w salonie łożniowym Wielkiego Księcia Konstantego, Wielkiego Księcia Oldenburskiego, ces. rosyjskiego posła przy dworze turyńskim hr. Stakelberga i posła prezydialnego

przy związku barona Kùbeka. Dnia 19go zrana byli wszyscy dostojni goście, z wyjątkiem Króla Ludwika, w łazienkach, gdzie zebrała się liczniejsza jeszcze publiczność, niż zwykle, wzmożona znaczną liczbą włościan. Przez cały czas przegrywała rozmaite sztuki przystana z Moguncyi banda muzyczna austriackiego pułku piechoty barona Wernhardta. Dziś jest obiad u Jego Mości Cesarza, a jutro u Cesarza rosyjskiego. We czwartek zrana o godzinie 9tej odjedzie Najjaśn. Pan ztąd na Schweinfurt i Hof do Karlsbadu, dokąd hr. Rechberg już wczoraj po południu odjechał. Jej Mość Cesarzowa rozpoczęła kurację przedwczoraj, i możemy tylko powtórzyć z największą radością, że Najjaśn. Pani wygląda doskonale i jest przedmiotem wzmagającej się ciągle sympatii i uwielbienia. W tej chwili o godzinie 10tej zrana odwzajemnił Jego Mość Cesarz wizytę Króla bawarskiego.

Jego Excel. komenderujący generał Czech hr. *Clam-Gallas* odjechał 18go b. m. z Pragi do Karlsbadu, a Jego Excel. Namiestnik hr. *Belcredi* miał odjechać tam tego samego dnia. — Jego Excel. Namiestnik hr. *Strassoldo* przybył 18go b. m. z Wiednia do Gracu. — Ces. rosyjski pełnomocnik przy tutejszym dworze baron *Knorring* odjechał na kilka dni do Karlsbadu.

(*Stosunki majątkowe księżny Berry.*) *Jener. Kor.* pisze: Dzienniki rozmaitych krajów zajmowały się ostatniemi czasy podawaniem szczegółów o majątkowych stosunkach Jej królewicz. Mości księżny Berry i jej zmarłego małżonka księcia della Grazia. Większa część tych wiadomości była niedokładna, albo omijała się zupełnie z prawdą. Na podstawie udzielonych nam z autentycznego źródła szczegółów możemy przedstawić właściwy stan rzeczy. Długi zaciągnięte przez księżnę Berry i jej małżonka księcia della Grazia wynosiły do 6 milionów franków, czyli 2.400.000 zlr. Te długi, których większa część jako weksle krótkiego terminu obiegały na giełdzie wiedeńskiej, spłacił zupełnie hrabia Chambord za pośrednictwem domu bankierskiego F. M. Rothschilda w Wiedniu. Do zebrania tych znacznych sum użył hr. Chambord własnych funduszy i pieniędzy, które ofiarowało mu z najszlachetniejszą gotowością kilku bogatych legitymistów francuzkich. Spłata tych pieniędzy, których przyjęciem hr. Chambord w synowskiej troskliwości zabezpieczył swojej matce odpowiednią exystencję, zmusza teraz jego także do zredukowania swoich wydatków. Na mocy ugody familijnej stał się hr. Chambord właścicielem państwa Brunsee w Styryi, ale tylko w tym celu, ażeby swojej matce księżnie Berry zachować dożywotnie jej siedzibę i ulubione miejsce pobytu. Co się nakoniec tyczy sprzedaży pałacu Verdramin w Wenecyi, uchwalono wystawić go na sprzedaż z wszystkimi znajdującymi się w nim skarbami sztuki.

Linz, 19. czerwca. (*Błogie skutki uchwał sejmowych. — Pożary. — Dany statystyczne.*) Trzecia sesja wyższo-austriackiego sejmku krajowego była bardzo plenna, i obrady jej znamięnowały znaczny postęp w porównaniu z obradami drugiej sesji; kraj też cieszy się już pierwszymi ważnymi skutkami tej sesji. Oprócz ustawy gminnej otrzymała już także ustawa względem konkurencyi gościńcowej najwyższą sankcję. Co się tyczy ustawy gminnej, leżą już w bardzo wielu gminach gotowe listy wyborów i wkrótce rozpoczyna się wybory.

Podezas, gdy z żywą nadzieją oczekujemy błogosławionego zniwa, napętniają nas smutkiem bardzo liczne, od niejakiego czasu zdarzające się pożary. W przeciągu 8 tygodni obrócił ogień w perzynę w Wolfbergu 20, w Feldkirehen 19, w St. Oswald 20, w Kollerschlag 25, w Oberneukirchen 43, w Ridau 4, a w Standach 3 domy, i z wielu stron odzywają się już głosy, ażeby przy stawianiu nowych budynków pokrywano je bez wyjątku dachami bezpiecznymi od ognia, by można na przyszłość zapobiedz podobnym niebezpieczeństwu.

Statystyczne wykazy ruchu ludności w Wyższej Austrii w roku 1863 przedstawiają następujące cyfry: 22.335 narodzin, 19.585 wypadków śmierci i 5084 zaślubin; najdłuższe pożyte małżeńskie wynosiło 70 lat. Wieku 90 lat dożyło pomiędzy zmarłymi 115, nad 100 lat dwie osoby; co jest z pewnością najlepszym dowodem zdrowego klimatu Wyższej Austrii.

Peszt. (*W sprawie cierpiących niedostatek.*) Gazeta Wiedeńska donosi: C. k. austriacka agentura konsularna w Bukareszcie przesłała pod dniem 5. b. m. król. węgierskiemu Namiestnictwu 3500 sztuk Napoleondorów jako ekwiwalent za owych 6000 dukatów, które rumuńska izba deputowanych wotowała na wsparcie dotkniętej przeszlorocznym nieurodzajem ludności Banatu Temeskiego bez różnicy narodowości i wyznania, a to z tym dodatkiem, ażeby Namiestnictwo ile możności uczyniło zadość życzeniu wyrażonemu w reskrypcie rządu rumuńskiego.

Francya.

Paryż, 19. czerwca. (*Dzienniki o sprawie duńsko-niemieckiej. — Rewizye u adwokatów paryżskich.*) *Monitor* donosi, iż na przypadek gdyby konferencja Londyńska odstąpiła od linii demarkacyjnej rzeki Szlei przez Anglię proponowanej, rząd Szwedzki postanowił odwołać plenipotentę swego z konferencji.

Constitutionel zamieszczając wiadomość o propozycyi angielskiej, powierzenia sędziemu polubownemu oznaczenie linii demarkacyjnej w Szleswiku, dodaje, iż Francya od początku samego wyraziła życzenie ażeby pojednanie i pokój zajęły miejsce wojny i klęsk, które sprowadza. Dziennik ten przekonany jest, iż Francya za-

dnym zarzutów przeciwko propozycyi tej czynić nie będzie i pomyslnego jej skutku życzyć sobie musi.

La France w podobnym na rzecz tę zapatrując się duchu, mniema, iż na sędziego polubownego wyznaczony być ma według jednych Król belgijski, a według drugich Cesarz Francuzów. Urzędownie jednak propozycya wyboru uczyniona nie została. Francya w zasadzie nie przeciwko propozycyi nie będzie miała do zarzucenia, nie sądzi jednak ażeby przyjęła na siebie odpowiedzialność za załatwienie kwestyi tak trudnej. Z powodu doniesienia, iż Anglia zapytywała się u rządu francuzkiego, czyliby zechciał wziąć udział w demonstracji na morzu bałtyckim, *La France* sądzi, iż podobna demonstracja ze strony Anglii nader jest wątpliwa, Francya zaś usunęłaby się z pewnością od wszelkiego w niej udziału.

La Presse donosi z Anglii, iż dwaj najznakomitsi członkowie gabinetu angielskiego, z których jeden zasiada w konferencji, odpowiedzieli na zapytanie czyli Anglia proponowaną przez siebie linię demarkacyjną zbrojną ręką popierać będzie, iż Anglia o tem nie myśli, z obawy iż krok podobny wywołałby w Niemczech agitację, któraby Austrię i Prusy zmusiła do najenergiczniejszego prowadzenia wojny.

Policja paryżka robiła rewizye domowe u dwudziestu adwokatów paryżskich w dniu 16. czerwca, między godziną 7 a 8mą ranną. Rewizye te nastąpiły na mocy mandatu sędziego śledczego de Gouet, w dalszym ciągu śledztwa zarządzanego przed niejakim czasem przeciwko adwokatom Dréo, Garnier Pagés i innym, którzy z powodu zgromadzeń wyborczych, które się z nich w czasie ostatnich wyborów odbywały, oskarżeni zostali o tworzenie assyocjacji, więcej niż z dwudziestu osób złożonej. Przy rozprawach nad budżetem sprawa ta przysłała przed ciałem prawodawczem. Minister stanu Rouher oświadczył, iż jeżeli rząd omylił w przypuszczeniu, że idzie o utworzenie zakazanej assyocjacji, w takim razie rzecz ta dalszych następstw mieć nie będzie, w razie zaś przeciwnym sprawiedliwość wymierzona zostanie bez względu na osoby obwinionych. Pozorem a raczej istotnym powodem rewizyi było szukanie listy stowarzyszonych. Zdaje się, iż rząd sądzi, że komitet wyborczy paryżski stoi na czele stowarzyszenia po całej Francyi rozgałęzionego, dążącego do wywołania agitacji w całym kraju pod pozorem wyborów. Rewizye odbyły się u wszystkich tych co podpisali byli manifest do wyborców. Sprawili one w Paryżu wielkie wrażenie, i rozechodzą się wieści, iż w krótko wyjdą rozporządzenia przypominające rok 1857. U jednego adwokata dawniejszego współpracownika dziennika *le Temps*, który nie był w Paryżu obecny, odbito wszystkie szafy i stoły; u innych postępowano przy rewizyi z wielką grzecznością.

Rosya.

(*Rady gminne.*) Nowym zjawiskiem są publiczne rozprawy rad gminnych w Rosyi. W pewnym rosyjskim dzienniku znajduje się dokładne sprawozdanie z debat, które odbyły się d. 23. maja b. r. na posiedzeniu reprezentacji miasta Moskwy. Publiczność obecna rozprawom składała się z 80 osób; przedmiotem obrad było: 1) Czy rada gminna uznaje za potrzebne ogłaszać bez zwłoki wiadomości o administracji gminy. 2) Czy do tego celu ma być założony dziennik urzędowy, czy nieurzędowy. 3) Czy wniosek dwóch członków, (którzy sami chcą taki dziennik wydawać) zasługuje na uwzględnienie. Debaty trwały długo, i były bardzo ożywione. Sprawozdanie podaje w krótkości mowy reprezentantów miejskich, nieco obszerniej mowę Pogodina, który ma się odznaczać wymową. Był on za wydawaniem dziennika nieurzędowego, któryby nie podlegał cenzurze władzy gminnej, i upatrywał w tem większe korzyści dla gminy. „U nas, mówił Pogodin między innymi, którzy najprzód zaprowadzona wolna debata. W naszej radzie miejskiej ledwie dziesiąta część reprezentantów składa się z „mówiących“, inni są członkami „mleżącymi“, chociaż może nawet lepiej rozumia rzecz. Dla nich także dziennik niepodległy byłby pożądany.“ Prawie jednogłośnie przyjęto wniosek dwu członków rady względem wydawania dziennika prywatnego.

Historia.

(Nadanie doktoratu.) Jak donosi „*Krak. Ztg.*“ w ostatnich trzech miesiącach promowani zostali w c. k. uniwersytecie Jagiellońskim na doktorów praw pp. Józef Kehn z Hohenems w Vorarlbergu, Andrzej Marek z Myślenic, Antoni Czeczowski z Kamionki, i Mieczysław Fortunat hr. Mirasse z Jurkowa; na doktorów chirurgii pp.: Józef Molendziński z Krakowa, Jan Gawlik z Pisarzewie, i Andrzej Hordyński Fedkowiez z Rakowa.

(Odkrycie w Jerozolimie.) Członek instytutu francuzkiego i senator pan de Sautcy przedsięwziął nową wyprawę do Jerozolimy. — Towarzyszyli mu ks. Michon, autor rozmaitych artykułów o sztuce judejskiej i p. Saeman, znany z swych konferacji pomników Jerozolimy i pomyślnych poszukiwań na wyspie Rhodus. Według doniesień dzienników rezultaty ostatniej wyprawy p. de Sautcy były nader szczęśliwe. On i towarzysze jego mieli sposobność zbadania takich części świątyni Salomonowej, które dzięki fanatyzmowi tureckiemu, dotychczas udawało się widzieć nie wielu podróżnikom europejskim i to potajemnie: pobudowali oni rusztowania, zdejmowali odciski z ulamków rzeźb i przerysowali szczątki architektoniczne świątyni Salomonowej, oszczędzone przez pożar przy zdobyciu Jerozolimy przez Cesarza Tytusa. Ale najważniejszem eo do rezultatu zajęciem wyprawy było odkopanie obszernego nekropolu znanego pod

nazwa: „Grobów Królów“, a u Mahometa zwanego Qhour-el-Moluk, leżące wewnątrz okręgu miasta Jerozolimy. Historyk Flawjusz Józef opowiada, że Herod Wielki naruszył świętość grobów królewskich, złupiwszy grób Króla Dawida, zład wydobyl wielkie bogactwa. Ale potem opanował go taki prześraeh, że kazał przy wejściu do grobu Królów wzniesć pomnik zmaszający winę, z białego kamienia (marmuru), a zbudowanie tego pomnika kosztowało znaczne sumy. Ten to pomnik został szczęśliwie znaleziony teraz przez pana Sauley w kupie rozwalin i gruzów, które zawałają główne wejścia do grobów Królów.

Nakoniec de Sauley miał trznie do uwierzenia szczęście: w grobach Królów odkrył on nigdy i przez nikogo nie tkniętą izbę pogrzebową, do której wejście było zamurowane rader sztucznie. W sali tej stał sarkofag, na którym spoczywały zwłoki króla Judoi (którego nazwisko dotychczas p. de Sauley przechowuje w tajemnicy). Na przedniej części sarkofagu marmurowego znajduje się wielki napis literami hebrajskimi, których forma wskazuje starożytną epokę. Skoro powietrze zewnętrzne dostało się do podziemia, wówczas trup królewski, leżący w sarkofagu, rozsypał się w proch. Pomnik ten jedyny w swym rodzaju, a któremu podobnego nie posiada żadne muzeum europejskie, obecnie przeniesiony został do muzeum Luwru, odkrytym przez p. de Sauley, stanowić będzie nowy i nadzwyczaj kiekwawy oddział. — Należy się spodziewać, że de Sauley, nie podajacy żadnych wiadomości o swych odkryciach, wyda o nich wkrótce osobne dzieło.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 22. czerwca. Komitet c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego udzielił nam do ogłoszenia następującą wiadomość o sprzedaży rzepaku:

Daniel Reach w Pradze zakupuje wszelką ilość rzepaku jarego lub ozimego pod następującymi warunkami:

- 1) Chęć mający sprzedawać swój rzepak winien wymienić jakość swego produktu, ilość przestrzeni, i jeżeli nie zebrany, w zbliżeniu ilość oczekiwanego plonu — dworzec kolei żelaznej, do którego i dzień, w którym odstawiony będzie.
- 2) Za odesłaną ilość rzepaku płaci kupiec należytość.
- 3) Worki i szpagat przesyła kupujący do wskazanej stacji kolei bezpłatnie.
- 4) Odstawa uskutecznić się winna od 8. sierpnia do września.

Rzepak powinien być dobrze oczyszczony i wywiany. Chęć mający wejść w umowę zechcą się zgłosić: Au Herrn Daniel Reach in Prag, Lange Gasse Nr. 725.

W y k a z

przychodów c. k. uprzyw. galicyjskiej żelaznej kolei „Karola Ludwika“ (Przestrzeń obrotu 47½ mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób		Transport towarów			Razem	
	Liczba podró-żnych	wał. aust. zł. c.	cełnary celne	wał. aust. zł. c.	wał. aust. zł. c.	wał. aust. zł. c.	
Od 1. do 16. czerwca 1864	13.482	39.738 87	489.802	331.055 67	370.823	51	

Wiedeń 16. czerwca 1864

C. k. uprzyw. galic. kolej żelazna „Karola Ludwika.“

Stanisławów, 19. czerwca. W I. połowie b. m. były w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

Miejsce targu:	Miejsce targu:											
	Bohorodczany		Buczacz		Halicz		Manasterzyska		Nadwórna		Stanisławów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	wałuta austriacką											
Miec pszenicy	2	.	2	15	2	20	2	10	2	50	2	70
„ żyta	1	50	1	5	1	20	1	5	1	40	1	30
„ jęczmienia	1	20	.	75	.	80	.	78	1	.	1	.
„ owsa	1	10	.	62	.	80	.	60	1	.	.	80
„ hreczki	.	.	1	10	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	1	50	1	10	1	20	1	.	1	40	1	25
„ ziemiaków	.	65	.	45	.	40	.	40	.	70	.	50
Cetnar siana	2	20	1	5	1	50	.	80	2	50	1	25
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniezu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Łąc drzewa twardego	5	.	6	.	5	.	5	.	5	.	6	50
„ miękkiego	3	.	5	.	3	50	4	.	4	.	4	.
Łunt mięsa wołowego	.	10	.	10	.	11	.	10	.	10	.	13
Mas okowity	.	60	.	26	.	44	.	60	.	45	.	65

(Żegluga parowa na Prucie.) Okrętowi parowemu „Passau“ pod dowództwem kapitana Schönböck, zatem towarzystwo żeglugi parowej na Dunaju przyznać potrzeba zasługę, że doprowadziło banderę austriacką aż do Grimonestie (o dwie stacje od

Jas.) Chociaż dawniej już robiono próby na Prucie parostatkiem „Piacenza“ i jednym c. k. statkiem kanonierskim. i chociaż zbudowany w warstacie okrętowym w Linen mały parowiec „Alexander Ivan“ zeglując po Prucie, niedoszedł przecież dotąd żaden jeszcze statek parowy tak daleko na tej rzece, wciągniętej dopiero teraz do wielkiego obrotu, jak okręt parowy „Passau.“ Znawcy też utrzymują, że parowce zbudowane umyślnie do żeglugi na tej wąskiej, bardzo krętej i zresztą nie rwiącej rzece będą mogły pływać po niej przy jakimkolwiek stanie wody.

Wiedeń, 20. czerwca. (Targ wiedeński na woły.) Na naszym dzisiejszym targu było 484 woiów weg., 1823 galic. i 181 krajowych. Z tego sprzedano na potrzebę miejscowa 1467 sz., na prowincye 1019 sz. po za obrebnem targu 2 sz. i placano za woła ważącego od 460 do 680 $\mathcal{E}$, 119 do 170 zł., za cetnar 24 do 25 zł. 75 c.

(Tegoroczne urodzaje.) W Odeskim Kurjerze czytamy ciekawę jakkolwiek niezbyt pocieszające wiadomości o widokach przysztoroczego urodzaju. Dziennik ten pisze, że w wschodniej części kraju noworosyjskiego i północnej części Besarabii zaczynają wspominać, iż niektóre zboża, a mianowicie ten — ucierpiał od mrozów wiosennych; kasztany pomarzły, a ogrody owocowe Krymu, Besarabii i Odessy, wszystkie zarówno ucierpiał od mrozu. W Odessie szczególnie ucierpiał w wielu ogrodach drzewa owocowe i winograd, przyczem godnem jest uwagi to, że u niektórych właścicieli na południu ucierpiał jedne gatunki drzew, a na wschodzie i północy inne; winograd najwięcej ucierpiał na zachodzie od miasta. Brakowało tylko jednego, aby zniechęcić właścicieli, to jest suchych wiatrów; i te już przechodziły w upłynionym tygodniu. Suchy wiatr z tumanem, spalił większa część sianokosów na starych ugorach, ale nie dosyć tego, wypalił on jeszcze i tę część oziminy (żyta), która już się kłosić zaczynała. Pozostałe zboże, szczególnie jare, jeszcze jest dziś piękne i oczekuje deszczów; ale na dobry sianokos, jakiego się spodziewano wcześniej, nie ma nadziei. W okolicach miasta już się zabrano do sprzątania siana. Przytoczywszy powyższe wiadomości o niepomyślnym wpływie pogody wiosennej, której towarzyszyły mrozy, na południu Rosyi na przyszłe urodzaje, Gazeta Giedlowa mówi, iż poczytuje je za nader ważne dla tego, że w północnych jeszcze guberniach mrozy wywarły najgorszy skutek na trawy a w części i na wzrost ozimin. Być może, że nastąpiła w maju prawie wszędzie pomyślna pogoda, poprawi roślinność.

Ostatnia poczta.

Lwów, 23. czerwca. Z rozmaitych stron kraju dochodzą nas wiadomości o zniszczeniach jakie w ostatnich dniach zrzuciły burze i ulewy.

Telegram z dnia dzisiejszego z Przemyśla donosi, że wezbrana woda wczoraj zerwała most w Dobromiłu, przezco przerwana została komunikacya z Samborem, Sanokiem i Przemyślem. Drugi telegram z Przemyśla donosi o zerwaniu mostu na gościńcu do Mościsk. San pod Przemyślem wystąpił po części z brzegów. Przedmieście Błonie stoi pod wodą.

Przy moście na Sanie w Przemyślu woda stoi 8 stóp wysoko i ciągle przybywa. Pod starym mostem napiętrzyło się tej nocy wiele drzewa, które woda naniosła. Przynależne organa zajęte uprzątaniem tego drzewa.

Telegram z Zaleszczyk z dnia dzisiejszego donosi, że dziś o godzinie 6tej rano tamtejszy most łyżwowy na Dniestrze z wszystkimi pontonami i promami został zerwany. Komunikacya dziś zupełnie zamknięta.

Z Nadwórny, w obwodzie stanisławowskim, donoszą pod dnim 21go b. m., że w skutek gwałtownej ulewy dnia 19go b. m. na głównym gościńcu Karpackim dwa mosty (nr. 31 i 39) mocno zostały uszkodzone; komunikacya dopiero dnia 22go b. m. mogła być przywrócona. Na Delatyńskim muiowanym gościńcu siedm mostów (nr. 9, 18, 17, 56, 57, 58, 61 i 62) zerwanych do szczytu. gościńciec sam kawałkami przerwany, wąwaz Ostrynice zburzony, komunikacya na dłuższy czas przerwana. Zaczęto stawiać tymczasowe mosty.

Kissingen, 21. czerwca. Jego Mość Cesarz austriacki odjedzie dziś wieczorem o godzinie 8. Przybył tu książę bawarski Karol, a odjechał książę Nasauski. Także książę Ludwik przybędzie tutaj. Książę Gorcezaków składał wczoraj uszanowanie swoje Królowi bawarskiemu: Król Ludwik pozostanie dla kuracyi w Kissingen. Wczoraj urządzono ognie sztuczne na cześć Jego Mości Cesarza austriackiego.

Berlin, 21. czerwca. Minister wojny udaje się pojutrze do Karlsbadu do Króla.

Drezno, 21. czerwca. Saskie zgromadzenie stanów postanowiło wysłać do Londynu oświadczenie, że wszelki podział Szleswiku bez wyraźnego przyzwolenia ludu byłby ciężkim naruszeniem prawa, któremu należy się opierać wszelkimi środkami.

Kopenhaga, 20. czerwca. Dagbladet donosi, że 16. b. m. miało się odbyć bardzo ważne posiedzenie rady stanu. Król miał otrzymać kopię depeszy księcia Gorcezakowa do rosyjskiego posła w Kopenhadze, na której Rosya ofiaruje swoją pomoc ku rozwiązaniu bieżącej kwestyi z zachowaniem całości państwa i dziedzicznego

